

Zarzut czwarty dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania rozporządzenia 806/2014 w odniesieniu do żądania zapłaty odszkodowania tytułem odpowiedzialności pozaumownej niezależnej od skargi o stwierdzenie nieważności. Część pierwsza zarzutu czwartego zawiera analizę oczywistego błędu popełnionego przez Sąd przy wykładni motywu 116, art. 88 i 91 rozporządzenia 806/2014 oraz art. 339 TFUE poprzez zastosowanie znacznie niższego standardu ochrony, niż standard ustanowiony przez Unię w odniesieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Owa część pierwsza dotyczy również błędnej interpretacji i błędnego zastosowania rozporządzenia 806/2014 wbrew obowiązкови staranności. Wreszcie, część druga zarzutu czwartego dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 20 ust. 15 i 16 rozporządzenia 806/2014 oraz braku uzasadnionej odpowiedzi.

(¹) Dz.U. 2014, L 225, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawach połączonych T-363/19 i T-456/19, Zjednoczone Królestwo i ITV/Komisja, wniesione w dniu 16 sierpnia 2022 r. przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-555/22 P)

(2022/C 441/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: L. Baxter, pełnomocnik, P. Baker, QC, i T. Johnston, barrister)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, ITV plc, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie żądań przedstawionych przez Zjednoczone Królestwo przed Sądem;
- tytułem żądania ewentualnego – uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi pięć zarzutów:

Po pierwsze, jego zdaniem Sąd dopuścił się naruszenia prawa krajowego i prawa Unii, ponieważ przeinaczył okoliczności faktyczne sprawy i dokonał ich błędnej kwalifikacji prawnej, stwierdzając, że systemem stanowiącym ramy odniesienia były przepisy brytyjskie dotyczące CFC (controlled foreign companies – kontrolowanych spółek zagranicznych).

Po drugie, Sąd naruszył prawo lub popełnił oczywisty błąd w ocenie orzekając, że przepisy brytyjskie dotyczące CFC przysparzały korzyści. To naruszenie prawa wynika z przeinaczeń i błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych sprawy w odniesieniu do roli, jaką w przepisach brytyjskich dotyczących CFC odgrywały funkcje decyzyjne i zarządcze (significant people functions, zwane dalej „SPF”), a także relacji między rozdziałami 5 i 9 [brytyjskiej ustawy podatkowej].

Po trzecie, Sąd naruszył prawo dokonując oceny celu i selektywności przepisy brytyjskie dotyczące CFC. W zaskarżonym wyroku dopuścił się on szeregu przeinaczeń i oczywistych błędów w rozumieniu roli odgrywanej przez SPF w przepisach brytyjskich dotyczących CFC oraz relacji między rozdziałami 5 i 9 [brytyjskiej ustawy podatkowej]. Nie zarejestrował on również istotnych elementów wystąpienia Zjednoczonego Królestwa na rozprawie i nie ustosunkował się do nich, naruszając w ten sposób obowiązek uzasadnienia.

Po czwarte, Sąd nie ustosunkował się do podniesionego przez Zjednoczone Królestwo argumentu, zgodnie z którym dokonane w wydanej przez Komisję decyzji⁽¹⁾ rozróżnienie między SPF w Zjednoczonym Królestwie a kapitałami powiązаныmi ze Zjednoczonym Królestwem było nieracjonalne, dopuszczając się w ten sposób naruszenia obowiązku uzasadnienia. Ponadto Sąd odrzucił uzasadnienie na gruncie stosowanej praktyki administracyjnej z dwóch powodów związanych z podnoszonym przed nim brakiem dowodów; stanowiło to pominięcie i oczywiste przeinaczenie okoliczności faktycznych przedstawionych Sądowi w materiale dowodowym.

Po piąte, Sąd w swym rozumowaniu dopuścił się oczywistego naruszenia prawa jeśli chodzi o wymóg swobody przedsiębiorczości oraz rozumienie wyroku z dnia 12 września 2006 r., Cadbury Schweppes i Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544), co sprowadza się do pominięcia orzecznictwa wynikającego z tego wyroku. Wyciągnięte przez Sąd w tej kwestii wnioski są obarczone szeregiem błędów. Po pierwsze, opierają się one na błędnym zrozumieniu roli odgrywanej przez SPF w przepisach brytyjskich dotyczących CFC. Po drugie, należy uznać, że Sąd założył, iż przyjęty przez Zjednoczone Królestwo system opiera się wyłącznie na kryterium terytorialnym. Po trzecie, w tej części zaskarżonego wyroku Sąd nie przedstawił istotnych argumentów podniesionych przez Zjednoczone Królestwo w przedmiocie wpływu, jakie miało orzecznictwo wynikające z wyroku Cadbury Schweppes na opracowanie przepisów brytyjskich dotyczących CFC, jak również nie ustosunkował się do tych argumentów.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo [i] dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych (Dz.U. 2019 L 216, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawach połączonych T-363/19 i T-456/19, Zjednoczone Królestwo i ITV/Komisja, wniesione w dniu 17 sierpnia 2022 r. przez ITV

(Sprawa C-556/22 P)

(2022/C 441/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ITV plc (przedstawiciele: J. Lesar, Solicitor, i K. Beal, QC)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uchylenie pkt 2 i 4 sentencji zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo [i] dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych⁽¹⁾ oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Trybunałem i Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze, jego zdaniem Sąd naruszył prawo lub popełnił oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że Komisja nie popełniła błędu w wyborze systemu stanowiącego ramy odniesienia dla przeprowadzenia analizy tego, czy doszło do naruszenia ustanowionych w art. 107 i 108 TFUE zasad regulujących dziedzinę pomocy państwa.

Po drugie, Sąd naruszył prawo lub popełnił oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że rozpatrywane zwolnienia funkcjonowały jako odstępstwo od ogólnego systemu opodatkowania dotyczącego CFC (controlled foreign companies – kontrolowanych spółek zagranicznych) i przysporzyły w ten sposób selektywnej korzyści jedynie części będących podatnikami spółek, które w braku tego przysporzenia znajdowałyby się w porównywalnej sytuacji.